

เทศน์เช้า วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๘

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองแกว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

อ้าว ตั้งใจฟังธรรมะเนาะ ตั้งใจฟังธรรม สัจธรรมเพื่อหัวใจของเรา เห็นไหม คุณิเราเกิดมาเป็นมนุษย์ การหาปัจจัยเครื่องอาศัยยังต้องปากกัดตีนถีบแสวงหาเพื่อความมั่นคงของชีวิต ความมั่นคงของชีวิตนี้ ชีวิตนี้ได้มาเพราะบุญ เพราะกรรม เพราะการกระทำ กรรมจำแนกสัตว์ไว้เกิดต่างๆ กัน เวลาเกิดเราเกิดในครรภ์ เราหายใจผ่านสายสะดือเนาะ เกิดในครรภ์ เกิดในไข่ เกิดในน้ำคร่ำ เกิดในโอปปาติกะ กำเนิด ๔

การเกิดเป็นมนุษย์ มนุษย์เกิดมาแล้วมีศักยภาพของความเป็นมนุษย์ มนุษย์เกิดมาเป็นทารก ทารกเลี้ยงตัวเองไม่ได้ พ่อแม่เลี้ยงดูมา โตขึ้นมามนุษย์มีปัญหาามาก มนุษย์จะครองโลกได้ นี้พูดถึงความเป็นมนุษย์ เห็นไหม การหาปัจจัยเครื่องอาศัย เราเกิดมา เกิดมาเป็นชาวพุทธ เกิดมาพบพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนให้มีการเสียสละ สอนให้มีการให้อภัยต่อกัน การให้อภัยต่อกันมันเป็นสมบัติของผู้ดี ผู้ดีเราต้องมีสติ มีปัญญา เราถึงสามารถรู้ได้สิ่งใดผิด สิ่งใดถูก ถ้าสิ่งใดผิด สิ่งใดถูกเราให้อภัยเขา

การให้อภัยเขา แสดงว่าจิตใจเราต้องมีวุฒิภาวะ มีปัญญามากกว่าเขา เราถึงสามารถให้อภัยเขาได้ คนที่ปัญญาที่ด้อย ปัญญาที่ด้อยเขาให้อภัยใครไม่ได้ เขายังคิดว่าคนอื่นทำร้ายเขา คนอื่นรังแกเขา เขาเอาแต่ความเจ็บช้ำน้ำใจไว้ในใจของเขา เพราะ เพราะเขาไม่มีสัจธรรม เขาไม่มีคุณธรรมในหัวใจของเขา ประเพณีวัฒนธรรมในใจ เห็นไหม คนดีๆ คนดีดีจากหัวใจ เรามีสติ มีปัญญาสามารถยับยั้งอารมณ์ความรู้สึกของเราได้ เราสามารถยับยั้งได้ สามารถมีสติสัมปชัญญะยับยั้งสิ่งที่มันจะสร้างไฟสร้างไฟให้ใจเราได้ แล้วเรายังอภัยให้เขาได้อีกด้วย

ถ้าคนเกิดมีปัญหา นี่คือนานาจาสนาของคน อานาจาสนาของคน เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เราเกิดมาพบพุทธศาสนา พุทธศาสนาสอน สอนให้ทำคุณงามความดีๆ ความดีของใคร เวลาความดีของเราต้องมีศีล ศีลคือศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ ศีล ๒๒๗ มีศีลแล้วต้องมีธรรม มีศีลแล้วเรา

ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ตัดชีวิต เราเห็นเขาแล้วเราก็ตอดอาลัยตายอยาก เราไม่หวังใยใครเลยหรือ เราหวังใย คุณิเวลาลูกหลานของเราเรายังหวังใย เราต้องดูแลลูกหลานของเรา อย่างน้อยขึ้นมาทำให้เป็นคนมีความสุข เป็นคนดีคนหนึ่ง

เป็นคนดีคนหนึ่ง เห็นไหม เขาได้สร้างอำนาจวาสนาของเขา นี่เราเลี้ยงดูเขา เราต้องปลัดพรากจากเขาไปแน่นอนวันหนึ่ง ในเมื่อเราเกิดมาเรามีอายุมากกว่าเขา เราก็ต้องตายก่อนเขาเป็น เรื่องธรรมดา แล้วลูกหลานของเราละ ลูกหลานของเรา เราดูแลเขาไป ให้เขายืนในสังคม ให้เขามั่นคงของเขาเนะ นี่เราต้องการให้ลูกหลานของเรามีปัญญา ถ้าปัญญาอย่างนี้เกิดขึ้นมานะเราอบรมบ่มเพาะขนาดไหน

กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน เด็กบางคนเห็นผู้ใหญ่ทำอะไรดีมันพยายามทำตามให้เหมือนอย่างนั้น ทำคุณงามความดีอย่างนั้น เด็กบางคนไม่ยอมรับอย่างนั้น เด็กบางคนๆ คำว่าเด็กบางคน เห็นไหม นี่กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน จิตใจของเขา แต่จิตใจของเขาอบรมบ่มเพาะได้ นี่บ่มเพาะด้วยอะไร บ่มเพาะด้วยการฟังธรรม ฟังธรรม ไปวัดไปวาให้ใกล้ชิดผู้ที่ทรงศีล ทรงธรรม เพราะทรงศีล ทรงธรรม

นี่เราทรงศีล ศีลคืออะไร ศีลมันคือศูนย์ใจ เวลาเราคิดกันว่าศีล ขอศีลๆ แล้วไม่ประพฤติปฏิบัติ ศีลมันมาจากไหน ศีลมันมาจากเจตนา ศีลมันมาจากข้อห้าม ข้อห้าม ถ้ามีการกระทำขึ้นมามันก็เป็นศีลใช่ไหม จิตเราถ้ามันจะทำสิ่งใดที่มันข้ามพินมันข้ามเลยไป เราก็ยับยั้งมันไว้ยับยั้งมันได้อย่างไร ถ้ายับยั้งมันก็ต้องมีสติ มีปัญญาใช่ไหม

ถ้ามีสติปัญญา นี่ปัจจัยเครื่องอาศัย เราหาปัจจัยเครื่องอาศัยมันต้องคนที่มียานาจวาสนาคนทำสิ่งใดแล้วประสบความสำเร็จเพราะเขาก็ทำของเขา มา เขาทำของเขา มา เขาทำอะไร หยิบจับอะไรมันประสบความสำเร็จไปหมดเลย เราทำสิ่งใดทำไมขาดตกบกพร่องไปหมดเลย ขาดตกบกพร่องไปหมดเลย ก็การกระทำไง กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน เกิดมาด้วยกัน เกิดมาสถานะเดียวกัน อยู่ด้วยกัน แต่ประสบความสำเร็จแตกต่างกัน

นี่เรามองกันด้วยที่วัตถุนะ วัตถุที่เราวัดกันทางโลก เศรษฐีโลกๆ เขาวัดกันด้วยปริมาณทรัพย์สิน เศรษฐีธรรม หลวงปู่มั่นอยู่ป่าอยู่เขา หลวงตาท่านพูดประจำนะ หลวงปู่มั่น ถ้าพูดถึงทางโลกเป็นเศษคน เศษเดน คือสังคมไม่เห็นมีค่าไ้ มันไม่มีวัตถุ ไม่มีทรัพย์สินที่มันจะมาอวดกับโลกว่าฉันเป็นคนดี ฉันมีทรัพย์สิน ฉันมีความเสมอหน้าเสมอตาใคร มีบริวาร ๘ ผ้าก็ผ้าเก่าๆ

ผ้าอาบนี้ยังขาดแล้วขาดเล่า หลวงตาท่านเห็นท่านทนมไม่ไหวใจ มีชื่อเสียงกับฟ้าใช้ผ้าแบบนี้ นี้ไปตัดใหม่มาให้ ท่านไม่ยอมใช้

เวลาหลวงตาท่านไปอุปัฏฐาก ถ้าจะให้เราเป็นลิงคือจับจด คนจับจด คนใช้ฟุ่มเฟือยไม่ใช่คนที่มีความคุณธรรม ถ้าจะให้ใช้ต้องไปเอาผืนเก่ากลับมา หลวงตาต้องไปเอาผ้าอาบขาดๆ ของเดิมของท่านมาคืนท่าน ท่านถึงใช้ของท่าน เวลาขาด เวลาชำระคุณท่านซ่อมท่านแซมของท่าน ท่านทำเป็นตัวอย่างนี้ นี่ไงถ้าจำนวนทรัพย์สิน ทรัพย์สินบริวาร ๘ ยังบริวารเก่าๆ เก่าๆ แต่มันเก่าเพราะมันเป็นวัตถุ แต่สิ่งที่ดีงามคือจิตใจของท่าน

หลวงปู่เจี๊ยะท่านเป็นคนพูดเอง หลวงปู่เจี๊ยะท่านเป็นคนอุปัฏฐากผ้าของหลวงปู่มัน หลวงปู่เจี๊ยะนี้ แล้วหลวงตาท่านพูดว่าหลวงปู่มันท่านละเอียดลออขนาดไหน หลวงปู่เจี๊ยะถ้าไม่มีสติปัญญาขนาดนั้นจะรักษาอุปัฏฐากผ้าของท่านไม่ได้ การพับผ้า การดูแลผ้า ดูแลเสื้อผ้าเราเสื่อเสื้อผ้าในตู้เราใครมาทำอะไรเราไม่พอใจทั้งนั้นแหละ เราจะทำความพอใจของเรา แต่นี้ครูบาอาจารย์เราท่านมีสติ ท่านมีสติ ท่านมีคุณธรรมในหัวใจ

ถ้ามีสติ มีคุณธรรมในหัวใจ ของมันจะเก่า ของจะชราคร่ำคร่า ของจะไม่มีคุณค่าขนาดไหน แต่มันมีคุณค่าสำหรับมนุษย์คนนั้นไง มันมีคุณค่าเวลาห่มร่างกายหลวงปู่มัน ใจ มันมีคุณค่าต่อเมื่อคนที่ใช้นั้นมีธรรมใจ สิ่งที่มีสัจธรรมในหัวใจ ฟังธรรมๆ ให้หัวใจมีคุณค่าขึ้นมา ถ้าหัวใจมีคุณค่าขึ้นมา ของมันมีค่ามันก็มีค่าขึ้นมาทันทีเลย แต่ของเราแสวงหากันมาจะหาทรัพย์สิน หาของที่มีค่า แต่หัวใจเราทุกข์เรายาก หัวใจมันต่ำต้อย หัวใจมันโดนเหยียบย่ำอยู่ หัวใจของเรา หัวใจมันทุกข์มันยาก ฟังธรรมๆ เราตอกย้ำตรงนี้

สิ่งที่หามาหามาเลี้ยงชีพ บังคับเครื่องอาศัยว่ามันไม่ลำบากมันก็ลำบากทั้งนั้นแหละ ทุกข์คืออริยสัจ ทุกข์คือสัจจะความจริง แต่การเกิดเป็นมนุษย์ ทุกข์เป็นอริยสัจ ทุกข์เป็นสัจจะความจริง เศรษฐีสมัยพุทธกาลเขาจะมีโรงทานไว้หน้าบ้าน คนที่เขามีทรัพย์สมบัติของเขา เขาเสียสละของเขา เขาเจือจานของเขา เพื่ออำนาจวาสนาบารมีของเขา อยู่นรกอเวจีมันด้วยเวรด้วยกรรม มันไม่มีสิ่งใดเลี้ยงชีพมัน ต้องทนทุกข์ ทนหิว ทนกระหาย นรกอเวจี ขุมนรกแต่ละขุมลงไป เกิดเป็นสัตว์ อบายภูมิ ๔ เกิดเป็นสัตว์

เวลาเกิดเป็นสัตว์เจ้าของเขาเลี้ยงดูแล สัตว์ที่เจ้าของเขารักใคร่ของเขา เขาเลี้ยงดูแลจนสุขสมบูรณ์ สัตว์จรจัด สัตว์ที่ไม่มีจะกินมันต้องหากินของมันอย่างไร นี่พูดถึงว่าเวลาเกิดใน

วิญญูะ เกิดในผลของวิญญูะ เห็นไหม แต่เวลาเกิดเป็นมนุษย์ เกิดเป็นมนุษย์การทำมาหากินมัน ทุกข์มันยาก แต่มันทุกข์มันยากขนาดไหนนะเขามีโรงงาน คนที่เขามีน้ำใจเขาเสียสละได้ใช้ไหม เขาช่วยเหลือเอื้อจางกันได้ใช้ไหม

เวลามันทุกข์ๆ มันก็ทุกข์อยู่นั่นนะทุกข์เพราะกรรมไง ทุกข์เพราะการกระทำไง ทุกข์ เพราะเราทำดีทำชั่วมาไง ถ้ามันทำดีของมันนะคาบซ้อนเงินซ้อนทองมา นี่ถ้าทำคุณงามความดี มา แต่คนที่มาทำ แล้วทุกข์ทนเข็ญใจ เขาทำไปแล้วเขาประสบความสำเร็จในชีวิตของเขา นั่นมัน เป็นเพราะอะไรล่ะ คนเราทำมาสูงๆ ต่ำๆ จิตดวงหนึ่งไม่เคยทำดีตลอดและทำชั่วตลอด มัน ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปไง

กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน เห็นไหม กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน ถ้าเรา ศึกษาธรรมะแล้วเราเข้าใจสังขารอันนี้ เวลาสิ่งใดปรากฏขึ้นมากับหัวใจของเรา เรา ประสบการณ์สิ่งใดในชีวิตมันจะยิ่งๆ เลย ถ้ามันประสบความสำเร็จนี่บุญ ถ้ามันไม่ประสบ ความสำเร็จนี่บาป เวลาเพราะบาปอกุศลมันทำให้เราเจ็บช้ำน้ำใจ บาปอกุศลทำให้เราไม่ประสบ ความสำเร็จ ถ้าบุญมาเรายิ้มแย้มแจ่มใส แล้วบุญ บาปใครทำมา ใครทำมา

กุสลา ชัมมา อกุสลา ชัมมา เราทำมาทั้งนั้น ถ้าเราทำคุณงามความดี ความดีมันจะ ตอบสนอง แต่เราบอกว่าเราทำคุณงามความดีมาตลอดทำไมไม่ตอบสนองสักทีล่ะ ทำดี ทำชั่ว ถึงเวลากรรมมันให้ผล วิบากกรรมที่มันให้ผลๆ มา ถ้าเราทำสิ่งใดมาเราต้องภูมิใจของเรา แล้ว เราฝืนทนของเรา เพราะ เพราะเราได้ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราได้ ศึกษาธรรม เราได้ประพฤติปฏิบัติธรรม เรามีจุดยืนของเรา ถ้าเรามีจุดยืนของเรา เราจะไม่ไหลลง ไปทางที่ชั่ว เราจะไม่ไหลลงไปที่ต่ำ

คนที่มียัญญา เห็นไหม คนที่มียัญญาเป็นผู้ให้ คนที่มียัญญาเป็นผู้ให้อภัย คนที่มียัญญา เป็นผู้ทำให้เขาได้ความสะดวกจากเรา ผู้มียัญญาๆ ทั้งนั้นเลย คนมียัญญาถึงทำได้ คนไม่มียัญญา เอาที่ไหนมาทำ เห็นเขาทำก็ทำตามเขาไป เสรต้องบาตร เห็นเขาต้องบาตรก็ต้อง เขาต้องบาตร เพื่ออุความชำระ เราต้องบาตรเพื่อเป็นพิธี ชาวพุทธ ถ้าชาวพุทธความจริงนะ ความจริงมันจะเกิด ที่นี้ไง

ฉะนั้น เวลาทำบุญใส่บาตรของเรา เราทำด้วยเจตนาของเรา ทำด้วยยิ้มแย้มแจ่มใสของเรา เราทำเพื่อเรา ทำเพื่อเรา ทำเพื่อหัวใจดวงนี้ ใส่บาตรไปของเราอยู่ที่ไหนหลุดมือไปอยู่ที่พระหมด

เลย แต่พระเอาไปพระภิกษาจาร เลี้ยงชีพด้วยปลีแข็ง การเลี้ยงชีพ เลี้ยงชีพเพื่อศึกษาประพฤติปฏิบัติ เลี้ยงชีพมาเพื่อปฏิบัติธรรม ถ้าได้คุณธรรมในหัวใจขึ้นมา เนื้อนาบุญของเรา เพราะเราได้หว่านพืชลงไปที่นั่น ถ้าเราได้หว่านพืชลงไปที่นั่น ของเราทั้งนั้น เวลาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะบุญกุศลนี้มันจะส่งเสริมขึ้นมาๆ ส่งเสริมให้เราทำคุณงามความดี ส่งเสริมคนมีสติ มีปัญญา

นี่เวลาทาน คีล ภาวนา สูดทำยออกภาวนา เวลาออกไปภาวนา คนภาวนา ที่นี้เลี้ยงใจจริงๆ แล้วละ ที่ว่าหลวงปู่มันท่านอยู่ในป่าในเขาของท่าน สิ่งใดที่ท่านใช้ท่านสอยมันมีคุณค่าหมดเลย ของจากร่างกายของท่านทุกคนปรารถนาเอาไปเคารพบูชาทั้งนั้นเลย มันเกิดมาจากไหน เกิดมาจากในหัวใจของท่าน ที่ท่านทำของท่านแล้วประสบความสำเร็จ เราอยากได้อย่างนั้น นี่ปัจจุตังๆ สันทิฎฐิโก เราอยากได้หัวใจของเรา อยากได้ความสุข ความจริงของเรา

ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามา ศึกษามาๆ เป็นทฤษฎี ศึกษามาเป็นความรู้ ก็เลสมันก็หลอกใช้ ว่างๆ ว่างๆ ว่างๆ อากาศมันก็ว่าง ในบ้านในเรือนเราปิดห้องไว้มันก็ว่าง แล้วมันได้อะไรละ ว่างๆ ว่างๆ ว่างๆ ทำไมอ่อนด้อยขนาดนั้น แต่ถ้าเราทำคุณงามความดีของเรา เก็บหอมรอมริบ คนเราจะมั่งมีศรีสุขขึ้นมาต้องมีการประหยัดมัธยัสถ์ คนเราหาเงินหาทองมาแล้วไม่เคยรู้จักเก็บรักษา เท่าไรมันก็ไม่พอ แต่คนเรารู้จักประหยัดมัธยัสถ์ ประหยัดมัธยัสถ์มันก็เป็นสมบัติของคนดี

นี่กตัญญูกตเวทีเป็นเครื่องหมายของคนดี รู้จักประหยัดมัธยัสถ์ รู้จักการใช้ประโยชน์ สุขภาพร่างกายก็แข็งแรง สุขภาพร่างกายก็ดี จิตใจทำแล้วมันไม่มาท้อแท้ภายหลังไง แต่ถ้ากิเลสมันครอบงำ ทำสิ่งใดไปแล้วตอนทำก็คิดดีทั้งนั้นแหละ พอล่วงไปแล้วโอ้อวดใจ ปฏิภาหก เวลาให้ด้วยความชื่นใจ ขณะให้ให้แล้ว ผู้รับรับเป็นประโยชน์หมด คุณริบมาแล้วประโยชน์หมด ข้าวเม็ดหนึ่งก็ไม่เสียหายเลย จะมากมีขนาดไหน ข้าวทุกเม็ดเป็นประโยชน์หมด ถ้าคนรู้จักใช้ รู้จักทำให้เป็นประโยชน์

นี่ปัญญาคนเท่านั้นที่จะทำให้เราผ่านวิกฤตชีวิตของเราไปได้ วิกฤตชีวิตของเรา เห็นไหม วิกฤตชีวิตในการปัจจัยเครื่องอาศัย แล้วประพฤติปฏิบัติขึ้นไป วิกฤตชีวิตของเราต้องต่อสู้ ต่อสู้กับกิเลสตัณหาความทะยานอยาก ต่อสู้กับสิ่งที่มีมัน นี่เวลามันง่วงเหงาหาวนอนก็ทุกข์แล้ว เวลานั่งไปสัปหงกโง่งงว่ งว่ เพราะอะไรละ นี่เราก็ต้องหาเหตุหาผลขึ้นมา

ร่างกายของคนเราก็เหมือนกัน บางคนเขานั่งสมาธิของเขาได้ เขานั่งสมาธิของเขาได้ เพราะเขาฝึกหัดของเขามา เขามีชั่วโมงบิน ใ้อีเราก็เพิ่งบิน เวลาเพิ่งบินขึ้นมาก็จะบินโฉบกับเหยี่ยวเจี๊ว เราหัดบิน ชั่วโมงบินมันไม่มีมันก็ทำไม่เป็นใช่ไหม ถ้าชั่วโมงบินมันมีนะมันขึ้นไปเลย ความร้อนของอากาศ ไหนมันจะรอความร้อนของอากาศมาก่อน มันจะขึ้นไปตามอากาศ อากาศประคองไปไม่ต้องบินเลย ผู้ที่เขามีชั่วโมงบินเขาทำของเขาได้ ใ้อีเราไม่มีชั่วโมงบินเราก็ฝึกหัดของเรา ถ้าฝึกหัดของเราจะทำประโยชน์ของเรา

นี่จะเลี้ยวใจแล้ว สิ่งที่ว่าป็นธรรมดาๆ ธรรมดามันเกิดที่นี้ สีด สมาธิ ปัญญา จะเห็นความปกติของใจเลย ใจมันปกติ อ้อ นี่ศีลสมบุรณ์ ศีลมันอยู่ที่นี้ เวลาศีลสมบุรณ์ขึ้นมาแล้วมันเป็นความปกติ สมบุรณ์แล้วมันเข้าใจตัวมันเอง แต่มันไม่มีกำลังพอเพราะมันยังไม่มีคำสั่งบกำหนดพุทธโ ใช้ปัญญาอบรมสมาธิพยายามทำของเรา นี่เราทำบุญกุศล บุญกุศลเราทำด้วยการเสียสละ การเสียสละนั้นสมบุรณ์ด้วยการเสียสละทาน เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา พุทธโขนาดไหนแล้วมันก็ไม่ได้ตั้งใจ ปฏิบัติแล้วมันก็ไม่ได้ตั้งใจความพอใจของตัวเอง

ความพอใจของตัวเอง เห็นไหม ย้อนกลับมาแล้ว ย้อนกลับมาจรดนิสัย ย้อนกลับมาการสร้างมา คุณักกีฬาสิ ทุกคนอยากเป็นนักกีฬาเหรียญทอง ทุกคนอยากเป็นนักกีฬาอาชีพ เพราะนักกีฬาอาชีพเดี๋ยวนี้อู่สุดตอบแทนมหาศาลเลย แล้วเป็นได้ก็คน ใครเป็นได้บ้าง มันเป็นไม่ได้ทักษะเขาต้องมีอยู่แล้ว เขาต้องมีการฝึกหัด ฝึกฝนของเขา

จิตก็เหมือนกัน เวลาทำของเราเนี่เราสร้างอะไรมา เราทำอะไรมา มันมีความถนัดอะไร มันรู้จักอะไร เวลาได้ทุกคนอยากได้ ทุกคนอยากเป็นนักกีฬาอาชีพ เช่นสัญญาที่เป็นพันๆ ล้าน แล้วมันเป็นได้ก็คน แล้วคนในโลกนี้ก็พันล้าน ทำไมคนไม่เป็นอย่างนั้นหมดละ ฝึกทุกรายให้เป็นอย่างนั้นหมดเลย ถูกหลานเขาฝึกมาตั้งแต่เด็กๆ เขาฝึกให้เป็นนักกีฬาอาชีพ เล่นมาตั้งแต่อายุ ๓ ขวบ ๔ ขวบ ขึ้นมาพัฒนามาตั้งแต่นั้น เขาทำของเขา มา แล้วมันต้องมีทักษะของมัน บางคนกระทำแล้วประสบความสำเร็จ บางคนทำแล้วทำไม่ได้

นี่ก็เหมือนกัน ย้อนกลับมาพุทธโ พุทธโนี้เราทำได้หรือทำไม่ได้ คุณิทางโลกเขาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพร่างกายของเขา ใ้อีนี้ของเราเราเป็นชาวพุทธจิตใจมันมีค่า หัวใจนี้มีค่ามากเราก็ฝึกหัดปฏิบัติของเรา เราพุทธโ หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโ ถ้ามันไม่ได้ก็ฝึกหัดให้หัวใจเข้มแข็ง ถ้าหัวใจเราเข้มแข็งแล้ว หัวใจเข้มแข็ง คนที่มีสติปัญญา เห็นไหม มีแต่กิเลสมันยุ

ແຫ່ ຍູແຫ່ເວລາປູກປັດທຳອະໄກກໍ່ໄດ້ ຄົນອື່ນເຫຼົ່າເຮົາເຮົາໄດ້ເມັດເລຍ ມີແຕ່ນ້ອຍເນື້ອຕຳໃຈ ເອາແຕ່ຟິນແຕ່
ໄຟແຕ່ຕົວເອງ

ເວລາພຸທໂຮ ພຸທໂຮ ນີ້ພຸທໂຮໄດ້ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ມັນລາດ ໃດຈະລອກອາຍາກໍ່ໄດ້ໄປ ອ້າວ
ຄຳມັນໄດ້ມາທາງນີ້ ທາງນີ້ງ່າຍໆ ນັ່ງລັບຕາຈື່ນມາເປັນພຣະອຣຸທັດເລຍ ໄປທັນທີເລຍ ແລ້ວພຸທໂຮມັນ
ທຳໄມ ພຸທໂຮມັນເສຍເວລາຫຼື ພຸທໂຮແລ້ວຕ້ອງມີປັນຍາສິ ເຮາປູກປັດທຳຂອງຄໍສມເດັຈພຣະສັມມາສັມ
ພຸທເຈົ້າ ສິກຂາອ່ານພຣະໄຕຣປິຼກ ຫຣຸມແລະວິນັຍຂອງຄໍສມເດັຈພຣະສັມມາສັມພຸທເຈົ້າ ເຮາເອາ
ພຸທະ ຜູ້ຮູ້ ຜູ້ຕົ້ນ ຜູ້ເບີກບານບູຮາທ່ານ ນັ່ງສມາຮິບຸຂອງຄໍສມເດັຈພຣະສັມມາສັມພຸທເຈົ້າ ນີ້ຈະໄປຝາ
ຄໍສມເດັຈພຣະສັມມາສັມພຸທເຈົ້າຕົວເປັນໆ ໃນຫົວໃຈເຮາ ໄດ້ຕ້ອງໄປສັງເວນິຍສຳທານທັງ ໔ ໄດ້ຕ້ອງ
ນັ່ງເຮືອບິນໄປ ຄັນຫາກລາງອອກ ແລ້ວມັນໄດ້ເດີຍນີ້

ພອໄດ້ເດີຍນີ້ ພອຈື່ນໄປຄວາມຈິງພອຈິດມັນສງບ ໂອ້ໂອ ຕະລິງ ອ້ອ ໃຈຄົນມັນເປັນອາຍາຍນີ້
ເນາະ ໃຈຄົນນະຄືອໃຈເຮາ ໃຈເຮາທີ່ເວີຍນ່ວຍຕາຍເກີດໃນວັດຖຸະ ເຮາໄດ້ຮູ້ຈັກຕົວເຮາເລຍ ແຕ່ມັນສງບຈື່ນມາ
ດ້ວຍສຕິ ດ້ວຍສັມປັຈຸຍຸະ ມັນຮູ້ຕົວມັນເອງດ້ວຍຄວາມມັດສຸຣຣຍ໌ ຂອງໆ ເຮາຢູ່ກລາງຫົວໃຈຂອງເຮາ ໄດ້
ເລຍຮູ້ ໄດ້ເລຍເຫັນ ເມື່ອນຂອງໆ ເຮາແລ້ວເຮາໄດ້ສັມພັສ ຂອງໆ ເຮາແລ້ວເຮາໄດ້ສັມພັສ ເຮາ
ໄດ້ເລຍເຫັນເລຍ ມັນໃຫ້ຊີວິດເຮາມານີ້ແລະ ປູກສນຮິຈິດ ເກີດໃນໄຂ່ ເກີດໃນຄຣຣກ໌ ເກີດໃນນ້ຳຄຣຳ ເກີດໃນ
ໂອປປາດິກະ ມັນພາເຮາເກີດນີ້ ແຕ່ໄດ້ມີໃຈຮູ້ຈັກມັນ ພຸທໂຮ ພຸທໂຮເຂົ້າໄປ ປັນຍາອບຣມສມາຮິບຸຂອງເຮາ
ເຫັນມັນ ຮູ້ຈັກມັນ ໂອ້ໂອ

ນີ້ໃຈຮສຂອງຫຣຣມຂນະຊື່ງຮສທັງປວງ ຮສຂອງຫຣຣມ ແລ້ວເຫັນທີ່ເດີຍມັນອາຍາໄດ້ ອາຍາດິ
ແລ້ວຄວາມອາຍາ ໕ ປີກໍ່ໄດ້ ພອເລຍເຫັນແລ້ວໄດ້ໄດ້ເລຍ ອາຍາໄດ້ອາຍາຍນີ້ ແຕ່ທີ່ມັນໄດ້ມາ ໄດ້ມາເພາະ
ອະໄກ ຈັ່ງໂມງບິນ ບິນຈນເປັນ ບິນຈນທຳໄດ້ ເຮາທຳໄດ້ ຫຣຸມທັງຫລາຍມາແຕ່ເຫຼື ມີສຕິ ມີປັນຍາແລ້ວ
ທຳໄດ້ ມີສຕິ ມີປັນຍາ ມີຄວາມເພີຣຣອບ ຄວາມເພີຣຣອບກາຣະທຳທີ່ຖືກຕ້ອງດິງາມ ຄວາມເພີຣຣອບ
ຄວາມເພີຣຣມີຄວາມເພີຣຣແຕ່ມັນໄດ້ຂອບຫຣຣມ ມັນເອີຍ ມັນກະທ່ຣ່ ມັນໄດ້ລາງຂອງມັນ ມັນກໍ່ເປັນໄປ
ໄດ້ ຄຳມັນເປັນໄປໄດ້ອັນນີ້ຄືອສັຈະ

ທຸກໆ ສມຸທັຍ ນິໂຣຫ ມຣຣກ ສັຈະຄວາມຈິງມັນເປັນແບບນີ້ ຄຳມັນມີມຣຣກ ມີເຫຼືອມີຜລຂອງມັນ
ສາສນາໃຫນໄດ້ມີມຣຣກ ສາສນານີ້ໄດ້ມີຜລ ຄົນທຳມາຫາກິນເວລາເຫຼາຍທຳປຣະສບຄວາມສຳເລັຈຂອງເຫ
ເຫທຳຮຸກກິຈຂອງເຫ ເຫໄດ້ຜລຕອບແທນຂອງເຫ ເຫເຮົາໄດ້ເປັນເສຣຍຸຸຂອງເຫ ໂອ້ເຮາປຣະພຸດທິ
ປູກປັດທຳຈື່ນມາ ຄຳມັນໄດ້ຜລຕາມຈິງມັນກໍ່ໄດ້ຜລຕອບແທນອາຍາຍນີ້ ນີ້ມັນເປັນຜລ ເປັນວິບາກ ແຕ່ຄຳມັນ

ประพฤติปฏิบัติ คนทำมาหากิน ทำแล้วทุกข์ทนเจ็บใจอยู่อย่างนั้นก็ยังฝืนทนทำด้วยความขยันหมั่นเพียร แต่ทำแล้วไม่ประสบความสำเร็จ

นี่เขาทำแล้วเขาก็มีประสบการณ์ของเขา เราได้ทำมาแล้ว ใครจะทำอะไร โอ๊ย ภูทำแล้ว ภูทำแล้ว แต่ภูทำแล้วภูทำไม่ได้ แต่นี่คนทำได้เขามี เราก็เหมือนกัน เราประพฤติปฏิบัติของเรา เราทำความจริงของเรานะให้เป็นความจริงของเรา นี่ไง นี่เวลาเกิดมา เกิดมาชีวิตนี้ต้องมีปัจจัยเครื่องอาศัย หัวใจนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ มันอาศัยบุญกุศลเป็นที่พึ่งอาศัย บุญกุศลนี้พาให้เกิดในที่ประสบความสำเร็จ เกิดดี ประพฤติปฏิบัติขึ้นไปจนมันบรรลุธรรม จนเห็นธรรม เป็นสังฆธรรม หัวใจดวงนี้เป็นธรรม เป็นอกุปธรรม เป็นสังฆธรรม

ธรรมเหนือโลก เหนือโลกเพราะมันไม่เวียนว่ายตายเกิด เหนือโลกเพราะมันอิสระ เหนือโลกเพราะมันไม่มีสิ่งใดจะชักนำมันไป เหนือโลกที่ไม่มีสิ่งใดจะมาคล้อยนำ เหนือโลกที่ไม่มีสิ่งใดจะมาสัมผัสได้ นี่มันมหัศจรรย์อย่างนั้น นี่หัวใจ เห็นไหม เกิดเป็นมนุษย์มีค่ามาก มีค่าตรงมีหัวใจ สิ่งที่ดีของคน ความรู้สึกของคนมีค่าที่สุด แก้ว แหวน เงิน ทองยังเจือจางกันได้นะ แต่การประพฤติปฏิบัติต้องเป็นปัจจัยตั้ง เป็นสันติภูมิจึงรู้เอง เห็นเองจากหัวใจดวงนั้น เอวัง